

Abraham's Journey from Ur to Canaan by József Molnár (1850)

http://en.wikipedia.org/wiki/File:Moln%C3%A1r_%C3%81brah%C3%A1m_kik%C3%B6lt%C3%B6z%C3%A9se_1850.jpg

Genesis 17:1-9

בְּרֵאשִׁית יז א-ט

וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וְתִשַׁע שָׁנִים

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֲבָרָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲנִי־אֵל שַׁדַּי

הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים:

וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ

וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאָד מְאֹד:

וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־פְּנָיו
וַיִּדְבֹר אֶתֹּ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמֶּזֶן גּוֹיִם:

וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבָרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבָרָהֶם
כִּי אֲב־הַמֶּזֶן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

וְהִפְרֵתִי אֶתְךָ בְּמֵאֹד מְאֹד
וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהִיזוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ:

וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אֶחְרִיךָ

אֶת | אֶרֶץ מִגְרִיךָ

אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן

לְאַחֲזַת עוֹלָם

וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם

וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר

אֶתָּה וְזָרְעֶךָ אֶחְרִיךָ לְדֹרֹתָם:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים
וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ:

וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מִגְּרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרָעֶךָ אַחֲרָיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

7 אֲנִי־אֵל שְׁדָי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים
וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ:

וְנִתַּתִּי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מִגְּרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרָעֶךָ אַחֲרָיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲנִי־אֵל שַׁדַּי

7 הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

³ **tn** The name אֱלֹהֵי שַׁדַּי ('*el shadday*, "El Shaddai") has often been translated "God Almighty," primarily because Jerome translated it *omnipotens* ("all powerful") in the Latin Vulgate. There has been much debate over the meaning of the name. For discussion see W. F. Albright, "The Names *Shaddai* and *Abram*," *JBL* 54 (1935): 173-210; R. Gordis, "The Biblical Root *sd-y-sd*," *JTS* 41 (1940): 34-43; and especially T. N. D. Mettinger, *In Search of God*, 69–72. Shaddai/El Shaddai is the sovereign king of the world who grants, blesses, and judges. In the Book of Genesis he blesses the patriarchs with fertility and promises numerous descendants. Outside Genesis he both blesses/protects and takes away life/happiness. The patriarchs knew God primarily as El Shaddai (Exod 6:3). While the origin and meaning of this name are uncertain (see discussion below) its significance is clear. The name is used in contexts where God appears as the source of fertility and life. In Gen 17:1–8 he appeared to Abram, introduced himself as El Shaddai, and announced his intention to make the patriarch fruitful. In the role of El Shaddai God repeated these words (now elevated to the status of a decree) to Jacob (35:11). Earlier Isaac had pronounced a blessing on Jacob in which he asked El Shaddai to make Jacob fruitful (28:3). Jacob later prayed that his sons would be treated with mercy when they returned to Egypt with Benjamin (43:14). The fertility theme is not as apparent here, though one must remember that Jacob viewed Benjamin as the sole remaining son of the favored and once-barren Rachel (see 29:31; 30:22–24; 35:16–18). It is quite natural that he would appeal to El Shaddai to preserve Benjamin's life, for it was El Shaddai's miraculous power which made it possible for Rachel to give him sons in the first place. In 48:3 Jacob, prior to blessing Joseph's sons, told him how El Shaddai appeared to him at

NET Bible footnote on Genesis 17:1

Bethel (see Gen 28) and promised to make him fruitful. When blessing Joseph on his deathbed Jacob referred to Shaddai (we should probably read "El Shaddai," along with a few Hebrew MSS, the Samaritan Pentateuch, the LXX, and Syriac) as the one who provides abundant blessings, including "[blessings of the breast and womb](#)" (49:25). (The direct association of the name with "breasts" suggests the name might mean "the one of the breast" [i.e., the one who gives fertility], but the juxtaposition is probably better explained as wordplay. Note the wordplay involving the name and the [root טַדַּד, *shadad*, "destroy"](#)] in Isa 13:6 and in Joel 1:15.) [Outside Genesis the name Shaddai \(minus the element "El" \["God"\]\) is normally used when God is viewed as the sovereign king who blesses/protects or curses/brings judgment.](#) The name appears in the introduction to two of Balaam's oracles (Num 24:4, 16) of blessing upon Israel. Naomi employs the name when accusing the Lord of treating her bitterly by taking the lives of her husband and sons (Ruth 1:20–21). In Ps 68:14; Isa 13:6; and Joel 1:15 Shaddai judges his enemies through warfare, while Ps 91:1 depicts him as the protector of his people. (In Ezek 1:24 and 10:5 the sound of the cherubs' wings is compared to Shaddai's powerful voice. The reference may be to the mighty divine warrior's battle cry which accompanies his angry judgment.) Finally, the name occurs 31 times in the Book of Job. Job and his "friends" assume that Shaddai is the sovereign king of the world (11:7; 37:23a) who is the source of life (33:4b) and is responsible for maintaining justice (8:3; 34:10–12; 37:23b). [He provides abundant blessings, including children \(22:17–18; 29:4–6\), but he can also discipline, punish, and destroy \(5:17; 6:4; 21:20; 23:16\).](#) It is not surprising to see the name so often in this book, where the theme of God's justice is primary and even called

into question (24:1; 27:2). The most likely proposal is that the name means "God, the one of the mountain" (an Akkadian cognate means "mountain," to which the Hebrew טוֹן, *shad*, "breast"] is probably related). For a discussion of proposed derivations see T. N. D. Mettinger, *In Search of God*, 70–71. The name may originally have depicted God as the sovereign judge who, in Canaanite style, ruled from a sacred mountain. Isa 14:13 and Ezek 28:14, 16 associate such a mountain with God, while Ps 48:2 refers to Zion as "Zaphon," the Canaanite Olympus from which the high god El ruled. (In Isa 14 the Canaanite god El may be in view. Note that Isaiah pictures pagan kings as taunting the king of Babylon, suggesting that pagan mythology may provide the background for the language and imagery.)

וְהִפְרֵתִי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ:

וְנִתַּתִּי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
אֶת | אֶרֶץ מִגְּרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

2 אֲנִי־אֵל שַׁדַּי
7 הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

Imperative + Cohortative = purpose/consequence

RULE: Cohortatives in a series often follow one or more imperatives giving the **purpose(s)** of the imperatives. In this case the *vavs* have the sense of **so**, as in ... *so I may give My covenant ...*
(Rocine p. 301)

NET Bible footnote on Genesis 17:2

⁷ **tn** Following the imperative, the cohortative indicates **consequence**. If Abram is blameless, then the LORD will ratify the covenant. Earlier the LORD ratified part of his promise to Abram (see Gen 15:18–21), guaranteeing him that his descendants would live in the land. But the expanded form of the promise, which includes numerous descendants and eternal possession of the land, remains to be ratified. This expanded form of the promise is in view here (see vv. 2b, 4–8). See the note at Gen 15:18 and R. B. Chisholm, "Evidence from Genesis," *A Case for Premillennialism*, 35–54.

- 1 וַיְהִי אֲבֹרָם בֶּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֲבֹרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שַׁדַּי
הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:
- 2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה בְּמֵאֵד בְּמֵאֵד:
- 3 וַיִּפֹּל אֲבֹרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:
- 4 **אֲנִי** הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם:
- 5 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבֹרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבֹרָה
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:
- 6 וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:
- 7 וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ:
- 8 וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
אֶת | אֶרֶץ מִגְרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:
- 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבֹרָהם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וְזָרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ:

וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מִגְרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרָעֶךָ אַחֲרָיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

7 אֲנִי־אֵל שַׁדַּי
הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

- 1 וַיְהִי אֲבֹרָם בֶּן־תְּשׁוּעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֲבֹרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שַׁדַּי
הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:
- 2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:
- 3 וַיִּפֹּל אֲבֹרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:
- 4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם:
- 5 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבֹרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבֹרָה
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:
- 6 וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:
- 7 וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ:
- 8 וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ
אֶת | אֶרֶץ מִגְּרִיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:
- 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבֹרָהם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וְזָרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ לְדֹרֹתָם:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ:

וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרָיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרָיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

7 אֲנִי־אֵל שַׁדַּי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

(Gen 17:20 ESV)

As for Ishmael, I have heard you;
behold, I have blessed him
and will make him fruitful
and multiply him greatly.
He shall father twelve princes,
and I will make him into a great nation. (ESV)

וְלִישְׁמַעֵאל שָׁמַעְתִּיךָ
הִנֵּה | בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ
וְהַפְרִיתִי אֹתוֹ
וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאָד מְאֹד
שְׁנַיִם-עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד
וְנָתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהִיזוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ:

וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
אֶת | אֶרֶץ מִגְּרִיךָ
אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בֶּן-תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

2 אֲנִי-אֵל שְׁדֵי
הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

3 וְאַתָּה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

4 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

5 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

6 וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲבֶ-הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהַקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זְרַעֲךָ אַחֲרָיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרָיִךָ:

וְנִתַּתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרָיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מִגְדֵיךָ
אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרָיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן-תְשַׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

2 אֲנִי-אֵל שְׁדָי
הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים:

3 וְאַתָּה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

4 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

5 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

6 וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲבֶ-הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהַקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךָ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהַיּוֹת לְךָ לָאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךָ:

וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךָ
אֶת | אֶרֶץ מִגְרִיֶּךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרַיִךָ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲנִי־אֵל שְׁדָי
הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

5 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

וְהִפְרַתִּי אֶתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם
וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:

וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
לְדֹרֹתָם
לְבְרִית עוֹלָם
לְהִיזוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים
וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ:

וְנִתַּתִּי לְךָ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
אֶת | אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ
אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן
לְאַחֲזַת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר
אֶתָּה וּזְרַעֲךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתָם:

1 וַיְהִי אַבְרָם בְּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו

7 אֲנִי־אֵל שְׁדָי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

2 וְאַתָּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד:

3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:

4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם:

9 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:

Romans 4 (ESV)

Romans 4:13 For the promise to Abraham and his offspring that he would be **heir of the world** did not come through the law but through the righteousness of faith. 14 For if it is the adherents of the law who are to be **the heirs**, faith is null and the promise is void. 15 For the law brings wrath, but where there is no law there is no transgression.

Romans 4:16 That is why it depends on faith, in order that the **promise** may rest on grace and be guaranteed to **all his offspring**-- not only to the adherent of the law but also to the one who shares the faith of Abraham, who is the **father of us all**, 17 as it is written, "**I have made you the father of many nations**"-- in the presence of the God in whom he believed, who gives life to the dead and calls into existence the things that do not exist.